

Ἐπιδημιῶν β' ἔκτ. (Περὶ τῶν Ἰπποκράτους Νόσων).

IH: (Deloco pessime corrupto cf. adun.)

Ἡρόδιος τοὺς περιπατοῦντες ἐν τῶν δρόμοις, πάλῃσι
πολλῆσι, πυρίσι, καυόν, τὸ πυρῶδες πολέμιον
πάλῃσι, περιόδοι, δρόμοις, ἀναβίβη, πόνος
πόνῳ αὐτοῖσι, ὄγκοι φλεβῶν ἔρωθος,
πελιώσι, χλωρόν, πλεῖον ὄναι λαπαραί, ὅτι
ἐχρῆν....

ΙΘ' Ἀδ. γον ζυνέχειν τὸ σλόμα, οἷαν ἄνθρωπον ζῆν τὴν πολὺ
δύσχεον ἰσάγειν.

Ἡρόδιος vulg. et Galeni Edd.

Herodicus Selymbrianus respicitur
cf. Plat. Polit. III p. 225. Ed. Stallb. cum adun.

Protag. p. 44 eiusdem Ed.

Faccit huc locus e Phaedri Initiō p. 7.

Ἐγὼ γὰρ ὅθεν οὕτως ἐπιθεθῆναι αὐτῶν, ὡς δ', ἐὰν βα-
δίζων ποιεῖ τὸν περιπατοῦντα Μεγαράδε, καὶ καλὰ
Ἡρόδιον προβάτ τῷ τῆς πάλῃσι ἀπὸ τῆς, ὡς γὰρ οὐ
ἀποδιδόσθαι

Gal. om. πολλῆσι ποιεῖ πάλῃσι. Τὴν πολέμιον λέγει, legit,
περιόδοι πολλῆσι, δρόμοις, ἀναβίβη, πόνος πόνῳ
αὐτοῖσι. In seqq. ὄγκοι om., cetera legit quemadmodum
ea descripsi usque ad ὅτι ἐχρῆν, de quo
infra dicam.

Sed initio comm. tunc γέν, inquit, ὑπαλλάττουσιν (γράφου)
τὴν λέξιν ἰσάγειν. περιόδοι, πάλῃσι. Ἐνιοὶ δ' ἐν
ἀρχῇ προσθεθῆναι λέγουσιν.

Schol. nomen Ἡροδίου (sic) scriptum habet in codd.,
Dictzius emendavit.

Πυρίσι quidem, ut vulg., schol. verum codd. περιχάρ
τὸ πυρῶδες praebent.

Idem πάλῃσι ποιεῖ πολέμιον om. et πόνος πόνον
αὐτοῖσι legit.

Dein pro ὄγκοι habet ὅτι et πελιδνώσι.

Littreó, qui in mss. item ὅτι vidit, vocula ex ὄγκοι
orta vitebatur.

Tandem schol. § sequentem continuò huic adnexam habet

Ἰεροκράτους

Ἐπιδημιῶν

Τὸ ἔκτ.

Τμήματα

IH: ΙΘ'

F. Z. Euzerinus

Edidit

Trajecti ad

Rhenum

τῶν ὀρῶν

1859
n. 579-580

(Annotata)

2
In vulgata lectio illa a gal. in comm. descripta περιδοσι, πάλιν occurrit; tum
ibi πολλοῖσι legitur, pro quo πολλῶσι cod. C. praebuit Litzzeo.
Vulgata περιη, pro quo plur. num. egal. recepit Litzz.
Αἰών πόνω πόνω vulg.

Lind. in vulgatam ὄρχοισι intulit pone πάλιν et ante περιη omit-
tens πολλοῖσι; πολλῶσι; tum legit τὸ [χάρ] περιδωρ et πόνω;
πόνω αἰών δι' ἀλιβῶν ἔριθω.
Hic etiam Herodior initio.

Quod ad λαπαραι: πιδανῶν, inquit gal., τινὲς γὰρ λαπαραι εἰς τὸ
λαπαραι, ὄδων (hic excidit, puto, epitheton, forte ipsum
λαπαραι) γίνεσθαι βουλόμενοι τοῖς ἀναίρων γυναικῶσι.

Equidem locum descripsi quemadmodum Litzzeus fecit, nisi
quod huc traxi ὄλε ἔχθρ... quod sine lacunae signis apud
cum initium facit § sequentis.

Textum autem ita descripsi, ut aliquid darem: omnem ei fidem de-
nego, nec vidi in lectt. varr. quod fidem faciat.

Locus misere turbatur est et corruptus: videamus de singulis.

Primum πολλῶσι non aliud est, nisi vitiose scriptum et ita repetitum πάλιν.
In texto vulgato et Litzzei illud ναῖον, quod teste Galeno alii
veterum ad superiora, alii ad seqq. referebant, in vectum est ab homine
nihil intelligente, qui sexcentis in libris, aphorismorum forma
relictis, id adpositum viderit et huc, alii turbis forte iam ortis,
de suo inepte intulerit, quod aliis locis in his libris item factum
subindo vidimus.

Τὸ περιδωρ πολλοῖσι πάλιν ἔχθρ. absurdum est, quum contra ἡ πάλιν
adversa sit τῷ περιδω; sed τὸ περιδωρ manifesto interpolatum est.

In πολλοῖσι latere videtur λιγῶ, cui adhaereat syllaba vocabulorum a
π incipientium.

Pone πόνω πόνω αἰών excidit aliquid, quale ἐπιπέδων.

ὄρχοισι, quod προτίττον ἔνισι τῶν προκειμένων λέγει, ineptum emblema
est, utique delendum; in ὄλε, quod pro eo gal. habet, latet ὄθρι.

Ad ἔριθω puto adscriptum fuisse nomen partis rubentis v. c. προ-
ῶπον.

Ad ἀλιβῶν item pertinuerit aliud nomen v. c. πάλιν, quod fieri potest,
ut librarius, ejusmodi vocem non amplius rite discernens, de
suo ὄρχοισι efficeret ex ὄθρι s. ὄλε, aut utcumque locum suppleverit.

In λαπαραι latet omnino λαπαραι, s. λαπαρῶν.

Pone ὄλε ἔχθρ lacunam notari; inepte initio § seq. ponitur, huc per-
tinet et initium est eorum, quae auctor loci dixerit fieri debuisse
pro his qual inepte Herodior moliebatur.

Describam iam locum, sicuti legendus videtur, ut uno conspectu L. B.
emendandiorem habeat:

(ἀνοδοῦσι)

Ἡ ὀδὸς τοῦ πυρραίνουτος ἐκινε δόμοισι, περίοδοι,
 πάλησι, λιμῶ, πυρρίσι, ἀναρίδι, πόνω πόνον αὐτοῖσι ἐπι-
 φέρει, ὅθεν πάλησι φέρει, προῶνον ἔρωτον, πικρῶσι,
 χλωρόν, πικρῶν ὀδῶναι καὶ λαπαρῶν, ὅθεν ἔφατ'.....

Si quis obiiciat conjecturam incertam esse, concedam.
 Sed confido me ab eo impetraturum esse, ut aut traditarum
 lectionem aliquam certam esse mihi demonstret, aut meliora
 certe nobis suppeditet.

Equidem aut hoc, aut saltem aliquid, non multum ab eo
 diversum, scriptorem voluisse contendam.

19. Ante ἀδύον Litzéus adscripsit ὅθεν ἔφατ', quae de re ad
 superiorem iam monere coepi.

Idem factum est in schol. textu, ubi haec ἔπος cum superiore
 continuo cohaeret.

Adnotat autem Litzéus, illud ὅθεν ἔφατ' in libris mss., quos
 vidit, omnibus legi, sed in vulgata omitti.

Foës. in adon. eadem de re monuit et a haec certe,
 inquit, sententia vel praecedenti jungi potest, aut per se legi.
 Gal. ἀδύον et ἀννον; utrumque apud eum etiam in
 accusativum mutandum.

Schol. ἀννον ἀννον ἐν λόγῳ γυχεῶ ἀννον, sed e comm.
 verbis coniecit Palladium quoquam quoque vulgatum
 vidisse.

Gal. in comm.: τὸ ἀννον ὅθεν δὲ, inquit, ἀννον καὶ τὸ κατὰ τὴν
 καὶ ἀννον ὅθεν δὲ τὸ ἀννον καὶ τὸ ἀννον καὶ τὸ ἀννον
 ἔφατ' ὅθεν δὲ τὸ ἀννον. ἀννον ἐν τῷ λόγῳ γυχεῶν
 ἀννον u. r. d.

Num aliquando § 19 pertinuerit ad locum illum de Herodico,
 ignoramus.

Si pertinuerit, forma iam alia quam antea habuit, cam
 possidemus.

Sed iam verbis et interpretationi vim inferre debes, si velis
 coniungere locum utrumque.

A

ΗΡΟΔΙΚΟΣ

Ἐπιδημιὶς ἐν τῷ Ἐυβῶ. (Πάντα τῶν Ἱπποκράτους Νουήρα)
IH. (De loco pessime corrupte. Cf. adum.)

Ἡρόδιος τὸν πυρελοειδῆ ἐπιδημιὶν δρῶσιν, πάλῃσι πολλῆσι, περιόδοις, δρῶσι, ἀναρρίξι, πόνος πόνω αἰθερίσ, ὄχμοι φλεβῶν, ἔρωθος, πελίωσις, χλωρότης, πλεῖστα ὀδύνα λαπαράι, ὅτι ἐχρῆν.
IΘ. Ἄδισον ζυγῆσιν ἐν στόμα, σιγᾶν ἀνεῖναι ζῆν τῶ πῶ τῷ ζυγῆσιν ἐλάγην.

Describam iam locum, secuti legendus videtur, ut uno conspectu L.B. emendationem habeat.

Ἡρόδιος τὸν πυρελοειδῆ ἐπιδημιὶν δρῶσιν, περιόδοις, πάλῃσι, λιγῶ, πυρίσ, ἀναρρίξι, πόνω πόνω αἰθερίσ ἐπιπέρωσ, ὅθιν πάλῃσι φλεβῶν, προσώπου ἔρωθος, πελίωσις, χλωρότης, πλεῖστα ὀδύνα λαπαράι, ὅτι ἐχρῆν.

Ἡρόδιος vulg. et Galeni Edd.
Herodicus Selymbrianus respicitur.
Cf. Plat. Polit. III p. 225. Ed. Stallb. cum adum.
Ptoleag. p. 44 ejusdem Ed.
Facit huc locus a Phacelii initio p. 7.

Ἐγὼ οὖν οὕτως ἐπεκρίθηκα ἀνοῦσαι, ὡς, ἐὰν βαδίσῃς ποτὶ τὸν περιπατοῦντα, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, καὶ κατὰ Ἡρόδιον προσβάς τῷ τριχῶ πάλιν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, ὡς γὰρ οὐκ ἀποδύθῃ.

Galenus om. πολλῆσι pone πάλῃσι. Tum πολέμιον λιγῶ legit, περιόδοις πολλῆσι, δρῶσι, ἀναρρίξι, πόνω πόνω αἰθερίσ. In sequentibus om., cetera legit quemadmodum ea descripsi usque ad ὅτι ἐχρῆν.

Sed in initio comm. tunc inquit, ὑπελάλητοντες (χρῆσθοντες) τὴν λέξιν τοιαύτην περιόδοις, πάλῃσι. Ἐν τῷ ἀρχῆς προσηθίζοντες λιγῶ.

Schol. nomen Ἡρόδιος (sic) scriptum habet in codd. Dicitur emendavit.

Περὶ γὰρ τοῦ πυρετοῦ praebent.

Idem πάλῃσι pone πολέμιον om. et πόνος πόνος αὐτοῖς legit.

Dein pro ὄχμοι habet ὅτι πελίωσις.

Littorio, qui in mss. item ὅτι vidit, vocula ex ὄχμοι orta videbatur.

Tandem schol. § sequentem continuohic adnexam habet

Ἱπποκράτους:

Ἐπιδημιὶς

τῷ Ἐυβῶ

τῶν Ἱπποκράτους

IΗ. IΘ.

F. Z. Ermesius

Edidit

Trajecti ad Rhenum

1853

τ. I. σ. 579-580

(ἀνοδουθε)

In vulgata lectio illa a gal. in comm. descripta περίδοις, πάλησι occurrit.
tum ibi πολλοῖσι legitur, pro quo πολλῶσι cod. C. praebuit Litz. d.
Vulgata πυγῆ, pro quo plura, num. a gal. recepit Litz.

Αἰλῶσι πόνω πόνω vulg.
Lind. invulgatam δόμοισι intulit pone πάλησι et ante πυγῆ omittens πολ-
λοῖσι s. πολλῶσι;

Tum legit τὸ [γράφ] πυρρῶδες et πόνω πόνω αἰλῶσι δὲ φάτω ἐρωθῶ.
Hic etiam Ἡρόδιος initio.

Quod ad λαπαρά: πίδαρῶς inquit gal., τινὲς κελίγραφα ἢ τὸ λαπαράτ, ὅδ' ἐστ
(hic excidit, puto, epitheton, forte ipsam λαπαρά) χινοῦθαι βούλομαι
τοῖς ἀναίμακτοις χυμοῖσιν.

Equidem locum descripsi quemadmodum Litz. d. fecit, nisi quod huc
traxi ὅτι ἐξέρχεται ---, quod sine lacunae signis apud cum initium
facit s. sequentis.

Rone ὅτι ἐξέρχεται lacunam notari; inepte initio s. seq. ponitur, huc pertinet
et initium est eorum, quae auctor loci dixerit fieri debuisse pro it,
quae inepte Herodico moliebatur.

§19. Ἄδιφορ — ἰοάφην. Ante ἄδιφορ Litz. d. adscripsit ὅτι ἐξέρχεται, qui de re ad s.
superiorem iam monere coepi.

Idem factum est in schol. textu, ubi haec s. cum superiore continuo co-
haeret. Adnotat autem Litz. d. illud ὅτι ἐξέρχεται in libris mss., quos vidit,
omnibus legi, sed in vulgata omitti. fort. in adnu. eadem re monuit et "haec
certe, inquit, sententia vel praecedenti iungi potest, aut per se legi."
gal. ἄδιφορ et ἰοάφην, utrumque apud eum etiam in accusativum
mutandum.

Schol. ἰοάφην ἀνιχορ ἢ τὸν δούλοιο ἰοάφην, sed e comm. verbis conieci,
Palladium quoque vulgatam vidisse.

gal. in comm.: τὸν δούλοιο ἰοάφην, inquit, ἢ τὸν δούλοιο κατὰ τὴν ἰοάφην
ἢ τὸν δούλοιο ἰοάφην ἢ τὸν δούλοιο ἰοάφην. ἢ τὸν δούλοιο ἰοάφην. ἢ τὸν δούλοιο ἰοάφην.
ἢ τὸν δούλοιο ἰοάφην. ἢ τὸν δούλοιο ἰοάφην. ἢ τὸν δούλοιο ἰοάφην. ἢ τὸν δούλοιο ἰοάφην.

Num aliquando §19. pertinuerit ad locum illum de Herodico, ignoramus;
Si pertinuerit, forma iam alia quam antea habuit, eam possidemus.